

Arrest

nr. 65 007 van 19 juli 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 27 mei 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 april 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 juni 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 juli 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat A. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 22 juli 2010, verklaart er zich op 23 juli 2010 vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 28 april 2011, verstuurd op 29 april 2011.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

“Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees en staatsburger van Kosovo. U werd geboren op 5 maart 1987 te Lutogllavë in de gemeente Peje. Als kind hebt u gezien hoe uw broer is verdrongen in een verzamelpunt voor uitwerpselen van koeien. Tijdens het gewapend conflict in Kosovo was u getuige van verschillende wreedheden die door Serviërs werden begaan. U zag hoe militairen vluchtelingen mishandelden en u hebt het lijk gezien van een neef van uw vader die de keel was

overgesneden door de Serviërs. Uw problemen in Kosovo begonnen na de oorlog ten gevolge van de afkomst van uw moeder. Uw moeder is een etnisch Bosnische uit Montenegro en werd geboren in Servië te Dolovo, Tutin. Tijdens de oorlog hadden u en uw familie geen problemen met de dorpelingen aangezien alle Kosovaren samen tegen de Serviërs waren. Na de oorlog werden u en uw familie echter uitgesloten, uitgescholden voor Serviërs en gepest door de dorpelingen omdat het geboortedorp van jullie moeder in Servië ligt. U had geen bewegingsvrijheid meer en kon amper naar buiten gaan. Ook op de lagere school werd u gepest door uw medeleerlingen. Telkens als u uit het huis moest was er wel een botsing met de dorpelingen. Ze scholden u uit en als u zich wilde verdedigen, sloegen ze en stampten ze u. U hebt nooit klacht ingediend bij de Kosovo Police (KP), noch hebt u de problemen bij een andere instantie of organisatie gemeld. Als gevolg van de trauma's tijdens uw jeugd en de onophoudelijke pesterijen, hebt u slaapproblemen. U hebt nachtmerries over de oorlog en uw broer die is gestorven. U wordt eveneens snel zenuwachtig en kwaad om kleine dingen en u verliest snel de controle. U hebt nooit psychologische hulp gezocht in Kosovo. U meende dat wanneer u naar de psycholoog zou gaan, de mensen u als abnormaal zouden beschouwen. In mei 2010 werd u opgenomen in het ziekenhuis voor longproblemen. U had een klaplong en moest drieëntwintig dagen in het ziekenhuis blijven. De artsen adviseerden u om veel buiten te gaan omdat uw longen lucht nodig hebben. Een tweede klaplong zou u immers fataal kunnen worden. Ze raadden u eveneens aan om ontspannen en kalm te blijven. Na het verblijf in het ziekenhuis wou u gaan wandelen met uw broer, zoals de artsen adviseerden, maar de dorpelingen bleven u uitschelden en pesten. U had moeilijkheden met ademen en kon niet reageren op de pesterijen. U en uw familie meenden dat het noodzakelijk was voor u om vanwege uw gezondheidsproblemen en de stress die de pesterijen met zich meebrachten, Kosovo te verlaten. U verliet Kosovo op 19 juli 2010 en kwam op 22 juli 2010 aan in België, waar u de volgende dag asiel vroeg."

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

- verzoeker heeft niet aangetoond dat hij zich wegens motieven voorzien in het Vluchtelingenverdrag of in de definitie van subsidiaire bescherming niet elders in Kosovo zou kunnen vestigen om aan de pesterijen van de dorpelingen te ontkomen;
- verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij zich bij (hernieuwde) problemen wegens zijn etnische achtergrond niet zou kunnen wenden tot de in Kosovo aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten om bescherming te verkrijgen;
- verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat zijn psychische problemen van die aard zijn dat zij een terugkeer naar Kosovo voor hem onmogelijk maken;
- de door verzoeker neergelegde documenten kunnen deze vaststellingen niet wijzigen.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel. Verzoeker voert ook een onmiskenbare beoordelingsfout aan.

Verzoeker stelt dat zijn asielrelaas beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 48/4, §2, b van de Vreemdelingenwet. Hij stelt dat de commissaris-generaal geen of te weinig rekening heeft gehouden met de dagelijkse realiteit in Kosovo. Hij vreest dat de plaatselijke autoriteiten hem in de praktijk niet zullen kunnen beschermen. Volgens verzoeker hebben de Kosovaarse autoriteiten weinig of geen vat op mensen die de vaste wil hebben om een aanslag te plegen of wraak te nemen, zodat er geen daadwerkelijke bescherming is.

Verzoeker besluit dat de commissaris-generaal het redelijkheidsbeginsel heeft miskend omdat de feitelijke gegevens van het dossier onverenigbaar zijn met de beslissing die de commissaris-generaal heeft genomen.

2.2. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker niet aangeeft waarom hij de bestreden beslissing in strijd acht met de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, met artikel 62 van de Vreemdelingenwet, met de materiële motiveringsplicht en met het zorgvuldigheidsbeginsel. Opdat een middel ontvankelijk

zou zijn, volstaat het niet allerlei geschonden rechtsregels op te geven, maar moet bovendien nog genoegzaam worden toegelicht hoe de bestreden beslissing deze rechtsregels heeft miskend (RvS 11 april 2008, nr. 181.967).

De Raad wijst erop dat internationale bescherming slechts kan worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Artikel 1, A, 2 van het Vluchtelingenverdrag, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, vereist immers dat de asielzoeker de bescherming van zijn land niet kan invoeren, of als gevolg van een vrees voor vervolging niet wil invoeren. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet vereist dat de asielzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land kan stellen of zich wegens een reëel risico op ernstige schade niet onder de bescherming van zijn land wil stellen. Het is dus aan de asielzoeker om alle mogelijkheden tot bescherming uit te putten of te verklaren waarom hij geen beroep deed op de nationale autoriteiten. De Raad is van mening dat de commissaris-generaal terecht geoordeeld heeft dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij geen beroep zou kunnen doen op de in Kosovo aanwezige autoriteiten. Verzoeker heeft immers nooit bescherming gezocht of een klacht ingediend bij de politie of bij de in Kosovo aanwezige internationale autoriteiten. Bovendien blijkt uit de informatie in het administratief dossier dat Kosovaren uit een gemengd huwelijk wel degelijk op bescherming kunnen rekenen van de Kosovaarse autoriteiten (antwoorddocument Kos2008-47, 2). Verzoeker beweert in zijn verzoekschrift dat de Kosovaarse autoriteiten weinig of geen vat hebben op mensen die de vaste wil hebben om een aanslag te plegen of wraak te nemen, maar hij maakt deze bewering op geen enkele wijze aannemelijk.

Daarnaast heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij zich wegens motieven voorzien in het Vluchtelingenverdrag of in de definitie van subsidiaire bescherming niet elders in Kosovo zou kunnen vestigen om aan de pesterijen van de dorpelingen te ontkomen. Verzoeker betwist deze vaststelling niet.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont evenmin aan en er is geen gegeven voorhanden dat er op dit ogenblik in Kosovo een toestand heerst zoals omschreven in artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Gelet op wat voorafgaat, is de Raad van mening dat de bestreden beslissing niet tegen alle redelijkheid ingaat en de beslissing niet in wanverhouding staat tot de motieven waarop ze steunt. Er kan dan ook geen sprake zijn van een schending van het redelijkheidsbeginsel.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien juli tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. BARBE,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. BARBE

A. VAN ISACKER